Sáu Năm Chiến Đấu

Cuộc Đời Đức Phật Thích Ca — Truyện Thơ (Tâm Minh Ngô Tằng Giao)

Hành trình tiến bước ung dung
Đưa chân chàng đến khu rừng đẹp thay
Nhiều người tụ tập nơi đây,
Chàng vui học đạo với thầy tài ba
Hai thầy tên A La La,
Uất Đầu Lam Phất thiết tha dạy đời.
Một thời gian ngắn qua rồi
Chàng thông hiểu hết những lời đạo sư
Chưa thỏa nguyện, vẫn suy tư
Nhủ lòng: "Ta phải tự tu một mình
Tìm ra chân lý quang vinh!"
Chàng bèn tiếp cuộc hành trình xa thêm.
Vượt dòng sông Ni Liên Thuyền
Vào khu rừng rậm ở bên kia bờ

Nơi gần đất thánh Ca Da
Trong rừng chàng gặp năm nhà khổ tu
Năm anh em Kiều Trần Như
Tu theo phương pháp giày vò xác thân
Nói rằng: "Người chốn dương trần
Càng nuông thân xác, càng gần khổ đau
Giờ tu ép xác cho mau
Còn chi đau khổ, còn đâu muộn phiền!"
Chàng nghe hợp lý theo liền
Thực hành khổ hạnh triền miên chẳng nề
Chân đau, lưng mỏi, thân tê
Mùa đông lạnh buốt, mùa hè nóng thiêu
Ngồi yên một chỗ sớm chiều
Ít ăn, ít ngủ nom tiều tụy thay!
Để rồi thức suốt đêm ngày
Người đầy bụi bẩn, thân gầy trơ xương.
Thời gian qua, sáu năm trường
Nhớ ngày quyết chí tìm đường xuất gia
Hai mươi chín tuổi xa nhà
Sáu năm khổ hạnh trôi qua chốn này
Ba mươi lăm tuổi giờ đây

Vẫn chưa giải thoát, còn đầy u minh.

(Sa môn Tất Đạt Đa thực hành khổ hạnh)

Trước kia khi ở hoàng thành
Ngục tù lạc thú vây quanh nhốt người
Sai lầm phung phí cuộc đời
Đến khi lặn lội tìm nơi tu hành
Hang sâu, núi thẳm, rừng xanh
Khổ tu hành hạ thân mình đớn đau
Nào ngờ kết quả gì đâu
Cả hai nếp sống trước sau sai lầm
Mục tiêu chân lý muốn gần
Con đường "trung đạo" ta cần theo ngay
Uống ăn giữ sức hàng ngày
Thân kia sạch sẽ, tâm này tịnh thanh
Lắng sâu thiền định ý mình
Nhận chân sự vật ở quanh rõ ràng.
Sa Môn lê bước nhẹ nhàng
Tìm ra sông tắm, sóng vàng reo vui
Trần gian bụi bặm sạch rồi
Thân gầy sức yếu nghỉ ngơi ven bờ.
Có gia đình nọ chăn bò Sống trong làng nhỏ cạnh khu rừng già

Vợ tên là Tu Già Đa
Con trai khoẻ mạnh sinh ra đầu lòng
Nàng vui thỏa nguyện cầu mong
Nên nay mang sữa vào trong khu rừng
Tạ ơn, cúng các vị thần
Đang đi nàng thấy hiện dần từ xa
Bóng Sa Môn Tất Đạt Đa
Gốc cây ngồi nghỉ, xem ra khác người
Tuy gầy yếu vẫn sáng tươi
Ngạc nhiên nàng nghĩ: "Chắc ngài ngồi đây
Thần linh ngự trị rừng này!"
Nàng bèn dâng cúng sữa ngay trước người.
Sa Môn mở mắt lòng vui
Từ từ uống sữa, mỉm cười tạ ơn

Sữa làm sức khoẻ khá hơn
Sa Môn khẽ nói: "Cúng dường quý thay
Thân ta khoẻ mạnh lại ngay
Chẳng là thần thánh, ta đây là người
Đi tìm chân lý cao vời
Tìm đường diệt khổ, giúp đời thăng hoa!"
Thấy Sa Môn Tất Đạt Đa
Tắm sông, ăn uống như là bỏ tu

(Sa môn Tất Đạt Đa nhận sữa cúng dường)

Năm anh em Kiều Trần Như
Bàn nhau tìm cách rời khu rừng này
Đến Ba La Nại gần đây
Vào vườn Lộc Uyển, thân gầy khổ tu.
Sa Môn ở lại rừng xưa
Quyết theo đường đạo mình vừa mở ra.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.